

[Svend Andersen (Roskilde amt).]

øjeblikket har på Grønland, hvis ellers grøn- lænderne stadig væk ønsker at bevare disse kulturting og uddannelses- og forskellige andre ting, man har på Grønland.

Det må simpelt hen ske ved, at grøn- lænderne i øget udstrækning selv kommer til at betale for det. Vi mener altså, at det kan gøres, uden at man forhøjer indkomstska- ten, idet man simpelt hen bare gør det, at man modregner det beløb, der nu kommer ind, i en vis udstrækning i det tilskud, der i øjeblikket gives fra staten.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Christophersen havde nogle spørgs- mål til mig. Hvordan kan det, at vi i dag står med et forslag fra fremskridtspartiet, der siger, at det koster 8 mia kr., forenes med, at vi om en uge skal stå med et ændringsforslag til finanslovsforslaget fra frem- skridtspartiet, der siger, at dette koster 14,5 mia kr.?

Det er ganske enkelt, for de 8 mia kr. er det, det koster at forhøje den skattefri bundgrænse til de 19.000 kr., det her drejer sig om. De mellemliggende 6½ mia kr. kommer stort set frem som følge af, at vi i sidste kvartal af det finansår, der er tale om, skal forhøje den skattefri bundgrænse til 60.000 kr., men selvfølgelig er der da in- tet i vejen for, at dette ting gennemfører det ene forslag, nemlig det, vi behandler i dag, og så stiller sig mere skeptisk til det andet. Vi vil selvfølgelig være kede af det, men lad os nu få ét forslag behandlet ad gangen. Der er altså en indbyrdes sammenhæng her.

Både hr. Kampmann og hr. Christophers- en kommer ind på, at de ikke kan få tin- gene til at hænge sammen med kommunere- fusionerne. Det finanslovsforslag, som hr. Christophersen taler ud fra, er finanslovsfor- slaget 1975-76, altså ¾ af kalenderåret 1975, hvor den skattefri bundgrænse skal være 19.000 kr. Der er inden for de ¾ år i vores finanslovsforslag plads til at klare de fattige kommuners problemer, de skal ikke forhøje marginalbeskatningsprocenterne. Når vi kommer hen til samfundet med de 60.000 kr. skattefri, som vi helst ser indført

fra 1. januar 1976, så vil forholdet selvfølge- lig være det, at et samfund, der har 60.000 kr. skattefri, det vil i den grad blive et vel- standssamfund, hvor de socialt svage, de nu arbejdsløse osv. i meget vidt omfang får lej- lighed til at indtjene en væsentlig større indtægt, end de gør nu, og hvor der derfor ikke bliver brug for nær det ressourcefor- brug af offentlige midler, som forholdet er nu. Der er ikke tale om, at vi så ikke skal betale til u-landene, eller hvad nu hr. Bern- hard Baunsgaard var inde på; der er tale om, at det enkelte menneske selv må be- stemme, hvad han vil betale dertil, og ikke dette egoistfolketing, der skal betale med an- dre menneskers penge til u-landene. Det er en væsentlig forskel i menneskeanskuelsen mellem hr. Bernhard Baunsgaard og mig, om man selv skal administrere sine penge eller man skal overlade det til 179 i den for- bindelse mere eller mindre tilfældige menne- sker.

(Kort bemærkning).

Christophersen (V):

Jeg skal ikke forlænge dette meget, vi kommer jo tilbage til det i næste uge, men hr. Svend Andersen (Rosk. amt) har naturlig- vis ikke ret, for hvis man gennemgår frem- skridtspartiets ændringsforslag til § 9 i fi- nanslovsforslaget, så fremgår det heraf, at en lang, lang række foranstaltninger til gavn for den indfødte grønlandske befolkning i højere grad må finansieres ved hjælp af af- gifter og ved hjælp af højere indkomstska- ter, og de skal betales af den grønlandske befolkning. Hvem skulle dog ellers betale det? Der er i hvert fald ikke noget ændrings- forslag, der går ud på, at den danske stat skal udbetale højere refusioner til Grønland. Det står der ikke noget om.

Det næste, jeg vil sige, vedrører refusions- mekanikken. Kun dette: hvis hr. Glistrup kendte fremskridtspartiets ændringsforslag til finansloven, så ville han af det kunne se, at om 14 dage begynder nedsættelsen af skattegrundlagstilskuddene, nedsættelsen af refusionerne på grundlag af udgiftstal, ned- sættelsen af refusionerne til plejehjem, til daginstitutioner, til bolig sikring osv., så det har aldeles ingen steder hjemme her at på- stå, at der er plads til en forøgelse af refusio-